

แผนกลยุทธ์การบริหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง)

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี

คำนำ

แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ นี้ ได้จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแผนในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งได้มีการวิเคราะห์มาจาก กรอบแนวคิดแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ของมหาวิทยาลัยฯ ทิศทางของมหาวิทยาลัย ในช่วง ๔ ปี ข้างหน้า ตามนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ คือ ส่วนที่ ๑ กรอบแนวคิดของแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ข้อมูลพื้นฐานมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค และทิศทางของมหาวิทยาลัย ส่วนที่ ๒ ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย ส่วนที่ ๓ รายละเอียดของประเด็นกลยุทธ์ทั้ง ๗ กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย เป้าประสงค์ นโยบาย เป้าหมายหลัก ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้ ส่วนที่ ๔ การนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติตามภารกิจ

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ฉบับนี้จะเป็นแนวทางสำคัญสำหรับร่วมกันพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กองนโยบายและแผน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ กรอบแนวคิดของแผนกลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ได้กำหนดทิศทางทางกลยุทธ์ โดยคำนึงถึงมิติบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษาโดยมีสาระหลักสองส่วนคือ

๑. แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศและอุดมศึกษาไทย
๒. แนวทางการพัฒนาปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา

มีรายละเอียดดังนี้ คือ

๑. ทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศและอุดมศึกษาไทย

๑.๑ ประชากรและนัยยะต่ออุดมศึกษา อัตราการเกิดของประชากรจะลดลงในขณะที่ผู้สูงวัยจะมีมากขึ้น ภาคการผลิตและบริการมีความต้องการกำลังคนระดับกลางและรัฐมีการผลักดันให้ผู้จบมัธยมศึกษาตอนต้นระดับอาชีวศึกษาทั้ง ปวช. และ ปวส. ประชากรวัยแรงงานต้องรับภาระหนักขึ้นในการเลี้ยงดูสังคม เนื่องจากอัตราการปันผลทางประชากรลดลง ทั้งหมดนี้ส่งผลให้ อุดมศึกษาไทยจะต้องหยุดการขยายตัว โดยเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ อุดมศึกษาต้องพัฒนาคนไทยให้มีผลิตภาพเศรษฐกิจ (Economic Productivity) สูงขึ้น โดยนัยยะนี้อุดมศึกษาต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจและสร้างกลไกการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนไทย อุดมศึกษาจะต้องเป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) แก่ผู้สูงวัย ทั้งเพื่อการทำงานหลังวัยเกษียณ การเปลี่ยนงานและการประกอบอาชีพใหม่ ๆ อุดมศึกษาต้องคำนึงถึงการกระจายตัวของสถานศึกษาตามแหล่งประชากร ความไม่เท่าเทียมทางการศึกษา รวมถึงการกำหนดนโยบายอุดมศึกษาเชิงพื้นที่ เครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อุดมศึกษาต้องคำนึงถึงกลุ่มประชากรวัยแรงงานนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต โดยเฉพาะการยกระดับวัยแรงงานที่มีความรู้เป็นทุนเดิม (Knowledge Workers) เช่นผู้ที่เคยจบระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑ ใน ๗ ของแรงงานทั้งหมด หรือประมาณ ๑ ใน ๑๓ ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อุดมศึกษาต้องจัดกระบวนการให้การศึกษาที่รักษาการจ้างงานของคนทำงาน ไม่ดึงคนออกจากงานเพื่อมาเรียนหนังสือ สร้างระบบการเรียนรู้ที่ผู้ทำงานสามารถเรียนตามความต้องการ ทันเหตุการณ์ ทันความจำเป็น (Just-in-time Learning หรือ On-Demand Learning)

๑.๒ พลังงาน สิ่งแวดล้อมและนัยยะต่ออุดมศึกษา พลังงานเป็นปัจจัยสำคัญต่อวิถีชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนสิ่งแวดล้อมมีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งพลังงานและ

สิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ ประเทศไทยต้องซื้อและนำเข้าพลังงานจากภายนอกโดยใช้เงินประมาณร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในการนำเข้าพลังงาน เป้าหมายของประเทศไทยด้านพลังงาน คือ การลดการพึ่งพาและการนำเข้าพลังงาน ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น คือ การกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมแบบองค์รวม และมีความต่อเนื่องในนโยบาย โดยไม่ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล หรือการเมือง โดยกลไกการให้การศึกษา การปลูกฝังจิตสำนึก และกฎหมาย เป็นต้น

รัฐกำหนดภารกิจให้อุดมศึกษาสร้างบุคลากรและความรู้เพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้น ทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม อุดมศึกษาเพิ่มบทบาทด้านการอนุรักษ์พลังงาน โดยยึดตามแนวทางหลัก คือ สร้างความตระหนักและความตื่นตัวโดยจัดให้มีการเรียนการสอนเป็นวิชาพื้นฐาน สร้างความรู้โดยจัดการศึกษาเชิงลึกและการวิจัย และเพิ่มบทบาทการบริการเทคโนโลยีพลังงานและเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม อุดมศึกษาจึงต้องสร้างความเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวศึกษา อุดมศึกษา ทำการวิจัยทางด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากร รวมทั้งพัฒนาทุกคนที่อยู่ในตลาดแรงงานและผลิตกำลังคนทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการวิจัยและการทำงานร่วมกันระหว่าง อุดมศึกษากับภาคเอกชน

๑.๓ ตลาดแรงงานการจ้างงานในอนาคต และนัยยะต่ออุดมศึกษา เนื่องจากจะมีเกษตรกรออกจากภาคเกษตรต่อเนื่องนับแสนคนต่อปี ทั้งการออกถาวร หรือ ออกเป็นฤดูกาลตามปัจจัยการมีงานทำ อุดมศึกษาต้องเพิ่มความรู้และทักษะให้ประชากรเหล่านี้ที่มีการศึกษาน้อย และออกจากภาคเกษตรก่อนเข้าสู่ภาคบริการและภาคการผลิต ทั้งนี้อุดมศึกษาต้องเน้นการสร้างหน่วยปฏิบัติการฝึกอบรมระดับลึก ในพื้นที่มากกว่าการตั้งรับแรงงานที่ออกจากภาคเกษตรไว้ฝีมือนี้ในเขตเมืองใหญ่ ขณะเดียวกันอุดมศึกษาต้องช่วยประชากรที่ยังอยู่ในภาคเกษตรให้อยู่ต่อไปได้ และอยู่ได้ดีขึ้น อุดมศึกษาต้องทำงานใกล้ชิดกับภาคบริการรูปแบบใหม่ การเอื้อต่อการสร้างเศรษฐกิจ ฐานความรู้และการใช้เทคโนโลยี และองค์ประกอบ (Knowledge/technology content) ความสำคัญใน (value chain) เพื่อการพัฒนาบุคลากร และความรู้รองรับ อุดมศึกษาร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมรายสาขาและทำงานเป็นเครือข่าย เพื่อมีโจทย์ชัดเจน ติดตามและปรับตัวได้ต่อเนื่อง และอุดมศึกษาควรทำงานกับภาคการผลิตจริง หน่วยงานวางแผน หน่วยงานสร้างความสามารถเพื่อการแข่งขันริเริ่มเศรษฐกิจใหม่ ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมฐานความรู้โดยกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์เป้าหมายและแผนปฏิบัติร่วมกัน

๑.๔ การกระจายอำนาจการปกครองและนัยยะต่ออุดมศึกษา อุดมศึกษาจะมีความสำคัญสูงต่อประสิทธิผลและความสำเร็จในการกระจายอำนาจการปกครอง การที่อุดมศึกษาทำงานกับท้องถิ่นจะเสริมภารกิจหลักหนึ่งของอุดมศึกษา คือ การบริการสังคมให้โดดเด่นและรองรับเหตุผลของการจัดตั้งและการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาบางกลุ่มที่อยู่ในภูมิภาค และท้องถิ่น งานที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถทำได้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรทำได้หลายลักษณะ ได้แก่ ให้คำปรึกษาในกิจการของท้องถิ่น การให้ความรู้เพิ่มทักษะอาชีพ การจัดการสิ่งแวดล้อม การดูแลสุขภาพกับประชาชนในท้องถิ่น การพัฒนา

คนทำงานปัจจุบันของท้องถิ่น และสร้างคนทำงานในอนาคตของท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษาควรร่วมตัวทำงานเป็นเครือข่ายเชิงพื้นที่ เครือข่ายเชิงประเด็น เพราะ โจทย์ท้องถิ่นเป็น โจทย์บูรณาการ ต้องการความรู้หลายระดับ หลายสาขา

๑.๕ การจัดการความขัดแย้ง ความรุนแรงและนัยยะต่ออุดมศึกษา ความขัดแย้งในโลกปัจจุบันส่งต่อถึงกันหมดและรวดเร็ว ด้วยกลไกโลกาภิวัตน์ ปัญหาสามจังหวัดภาคใต้ในระยะต้น แก่ด้วยความเดือดขาด การสร้างความเข้าใจและโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในปัจจุบัน และการสร้างความเข้าใจและโอกาสอย่างถาวรในอนาคตด้วยการศึกษา ทั้งนี้อุดมศึกษาจะเป็นปัจจัยชี้ขาดในระยะกลางและระยะยาว อุดมศึกษาต้องสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจสำหรับสังคมไทยโดยรวมและในสามจังหวัดภาคใต้ในประเด็นสังคมพหุวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรม ทั้งเผ่าพันธุ์ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และความเชื่อ มีการศึกษาคู่ขนานในสามจังหวัดภาคใต้ด้านวิชาโลก และศาสนาอิสลาม ความซับซ้อนประวัติศาสตร์ในพื้นที่และผลต่อเนื่องประวัติศาสตร์การถูกทอดทิ้งและการขาดโอกาส เนื่องจากครูที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอ่อนทางวิชาการ อุดมศึกษาจึงต้องพัฒนาครู และผลิตครู หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และสื่อ ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา อุดมศึกษาต้องเป็นกลไกหลักเพื่อการเพิ่ม (mobility) ทางกายภาพ ความคิดและโลกทัศน์ ส่งเสริมการเรียนวิชาการเพื่ออาชีพในโลก ช่วยสร้างอาชีพในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างประสบการณ์การจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ส่งเสริมสันติศึกษาในสถานศึกษาทุกแห่ง

๑.๖ เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต อุดมศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษา โดยปรับรูปแบบและเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม การบูรณาการกิจกรรมนอกหลักสูตรและชีวิตจริงเข้ากับหลักสูตร อุดมศึกษาจัดให้มีระบบวัดผลงาน (KPI) ของอาจารย์ทางด้าน การดูแลนักศึกษาทั้งทางวิชาการ กิจกรรมนอกหลักสูตรและจริยธรรม การศึกษาในระบบศิลปะศาสตร์ในยุค Post Modern Post Industrialization จะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาด้านการสื่อ ความการตัดสินใจ การพัฒนาความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความอดทน คุณธรรม ฯลฯ อุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยมีการให้บริการ ทางการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และแนะแนวทางการอาชีพและการมีงานทำ (Career counseling) แก่นักศึกษาและบัณฑิต ควรมีการขยายการจัดการเรียนรู้บนฐานการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม การติดตามสัมฤทธิ์ผลการศึกษาระดับบัณฑิตควรจัดทำ (Tracer Study) ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระบบอุดมศึกษาโดยรวมการให้ประชาคม อุดมศึกษาเรียนรู้และเห็นคุณค่าของพหุวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรม การเห็นจุดอ่อน จุดแข็งและทางเลือก จำเป็นต้องส่งเสริมความหลากหลาย (Diversity และ Mobility) ของนักศึกษาต่างวัย ต่างภูมิหลังวัฒนธรรม และสังคม ต่างเผ่าพันธุ์

๑.๗ เศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด หลักการแก้ไข เนื่องจากอุดมศึกษายังมีความเข้าใจและการปฏิบัติ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นเริ่มต้น จึงควรเป็นผู้นำให้เกิดการปฏิบัติได้ วิเคราะห์ได้ สร้างความรู้และองค์ความรู้ใหม่ได้ให้เป็นรูปธรรม ทั้งระดับปัจเจกชน ครอบครัว ชุมชน พื้นที่ องค์กร และภาคการผลิต

๒. แนวทางการพัฒนาปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา

ปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา ได้แก่ ประเด็นทิศทางการและนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษา ซึ่งมี ๕ ประเด็น ได้แก่

๒.๑ รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่น อุดมศึกษามีความตระหนักว่าการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ จะส่งผลต่อนักเรียนที่มีคุณภาพให้อุดมศึกษา ดังนั้นอุดมศึกษาพึงสนับสนุนการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานเต็มความสามารถ รัฐควรขยายการลงทุนเอง และส่งเสริมให้เอกชนสร้างโรงเรียนเฉพาะ (Special School) และ ห้องเรียนเฉพาะในโรงเรียนปกติ (School in School) บางแห่งเพื่อรองรับเยาวชนที่มีความสามารถด้าน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา ดนตรี ศิลปะ ทั้งนี้อุดมศึกษาต้องทำงานกับสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานด้านเด็ก ที่มีความสามารถพิเศษ และเมื่อเด็กกลุ่มนี้เข้าสู่ระบบอุดมศึกษา อุดมศึกษาต้องมีการจัดหลักสูตรและการ ดูแลนักเรียนกลุ่มนี้เฉพาะในระบบ Fast Track หรือหลักสูตรเกียรตินิยม อุดมศึกษาควรมีนโยบายเน้นให้ผู้ จบอาชีวศึกษาสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น ไม่ต้องทำงานทิ้งอาชีพ อุดมศึกษาปรับกระบวนการทัศน์ กลไก ทำงานร่วมกับอาชีวศึกษาและภาคการผลิตจริง สถาบันอุดมศึกษาควร แบ่งเวลาของตนเองให้การสนับสนุนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ อุดมศึกษาต้องเร่งทบทวนกระบวนการผลิตและพัฒนาครูป้อน โรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาในมิติใหม่ การสร้างตัวคูณ (Multiplier) ตั้งแต่การสร้างเงื่อนไขใหม่ให้มีคนเก่งเข้ามาเรียนครู การทบทวนการผลิตครู และกำหนดมาตรการยกระดับครูที่มีอยู่แล้ว

๒.๒ การแก้ปัญหาอุดมศึกษา การไร้ทิศทาง ความซ้ำซ้อน การขาดคุณภาพ การขาดประสิทธิภาพ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำหลักเกณฑ์การกำกับอย่างต่อเนือง รวมทั้งใช้เครื่องมือเชิงนโยบาย และการเงินเพื่อผลทางปฏิบัติในการลดเลิกหลักสูตรที่ไม่เป็นที่ต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ลดเลิก คณะและสถาบันที่มีปัญหาคุณภาพอย่างรุนแรง จัดกลไกคณะกรรมการตรวจสอบและศูนย์สถิติอุดมศึกษา เพื่อประมวลข้อมูลที่ต้องการเพื่อดำเนินการต่อไป รวมทั้งสร้างกลไกประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา ตามพันธกิจของ ๔ กลุ่มมหาวิทยาลัย โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และ ผู้ให้บริการอุดมศึกษา และหลักสูตรให้พัฒนาเพื่อการจัดสถาบันอุดมศึกษา ๔ กลุ่ม คือ

- ๑) กลุ่มวิทยาลัยชุมชน
- ๒) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปีและมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์
- ๓) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง
- ๔) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย และมหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา

สถาบันการศึกษาทั้งสี่กลุ่ม มีพื้นที่บริการที่เป็นจุดเน้นต่างกัน และมีจุดเน้นของพันธกิจและ บทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ที่มีความต้องการหลากหลายทั้งการพัฒนาระดับ ฐาน สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่นการขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่น และระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ แต่ละกลุ่มมีจุดเน้นระดับการศึกษา ทุกกลุ่มยังมีพันธ

กิจทั้งสี่ของอุดมศึกษา คือ สอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่มีบริบทและเป้าหมาย สอดคล้องกับพันธกิจ ระบบอุดมศึกษาไทยที่มีกลุ่มอุดมศึกษาทั้งสี่ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา ส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยยะสำคัญ กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเป็นเลิศ ได้ตามพันธกิจของตัวเอง ส่งผลกระทบที่เป็นพันธกิจ ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลทางบวกต่อการผลิต พัฒนา กระจาย และการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตใน สาขาอันเป็นที่ต้องการของสังคม และควรลดภาวะการฉ้อฉลที่ส่งผลดีกับผู้เรียนสถาบันอุดมศึกษาและ รัฐ

๒.๓ ธรรมชาติของการบริหารจัดการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากประสบปัญหา เนื่องจากความไม่ชัดเจนในบทบาทและขาดความเข้มแข็งการทำหน้าที่กำกับนโยบาย และการขาดบุคลากร ในระดับที่เกี่ยวข้อง สมควรจัดตั้งองค์กรหรือกลไกพัฒนา ผู้กำกับนโยบายและผู้บริหารในลักษณะเดียวกับ Institute of Directors – IOD สร้างกลไกให้พัฒนาผู้บริหารตั้งแต่กรรมการสภามหาวิทยาลัยไปจนถึง ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย องค์กรดังกล่าวจัดการฝึกอบรม ให้ความรู้ จัดเยี่ยมชม สร้างเครือข่าย เปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดและสนับสนุนการวิจัยองค์กรและนวัตกรรมกรรมการบริหารนโยบาย (Governance) และการจัดการ (Management) นอกจากนี้ ให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารธรรมชาติของ มหาวิทยาลัย รวมถึงที่มาและระบบการคัดเลือกนายกสภามหาวิทยาลัย ที่มาของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ระบบการคัดเลือกอธิการบดีและผู้บริหารอื่นที่ปลอดการเมือง กำหนดให้มีการประเมิน มหาวิทยาลัยเชิงธรรมชาติอย่างครบวงจร ตั้งแต่นายกสภามหาวิทยาลัย ไปจนถึงผู้บริหารระดับภาควิชา พร้อมตัวชี้วัดที่เหมาะสม สร้างเวทีถ่ายทอดนโยบายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การบริหารนโยบาย พัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและการบริหารอย่างต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยทุกกลุ่ม ทั้ง มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ในกรณีมหาวิทยาลัยรัฐเป็นการสร้างความพร้อมเพื่อพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับรัฐบาล และปรับโครงสร้างของคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เป็นคณะมนตรีหรือ คณะกรรมการ (Commission) ที่มีมนตรีหรือกรรมการ (Commissioners) ทำงานเต็มเวลา โดยมี สำนักงานคณะกรรมการ ที่มีโครงสร้างที่เอื้อต่อการปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการ ทั้งนี้รวมถึงการ รวบรวมภารกิจของ กกอ. และ กพอ. ในปัจจุบันให้เป็นระบบเดียวกัน

๒.๔ มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รัฐควรใช้กลไก เช่น RAE (Research Assessment Exercise) จัดสรรทุนวิจัยแบบ Competitive Bidding สำหรับกลุ่มองค์กร ส่งเสริมศูนย์แห่งความเป็นเลิศทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับประเทศ และตามวาระประเทศ (National Agenda) หรือการชี้แจงนโยบาย (Policy Directed) ทั้งนี้แต่ละหน่วยงานหรือกลุ่มมหาวิทยาลัยอาจมีความสามารถ มีความเหมาะสม มีความจำเพาะ และวางตำแหน่งของตนที่ขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใด หรือ หลายขั้นตอนได้ ใช้ผล RAE และการวางตำแหน่งของแต่ละสถาบันในแต่ละมุมมองมหาวิทยาลัย ปรับให้เหมาะสมเพื่อจัดเงินวิจัยสำหรับแต่ละกลุ่ม ปัจจุบัน โครงการพัฒนาบัณฑิตศึกษาและวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทำงานในลักษณะกลุ่มมหาวิทยาลัย (Consortium) มุ่งสร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทาง

วิชาการ ๘ กลุ่มสาขาวิชาการ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณผ่านคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคการผลิตถึงระดับหนึ่ง ในช่วงต่อไปควรจัดให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศ ภาคอุตสาหกรรมในและต่างประเทศ ภาคสังคมและชุมชน และแหล่งทุนแหล่งวิชาการต่างประเทศ ให้มีการออกแบบระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต การสร้างความรู้และใช้ความรู้เพื่อตอบโจทย์ที่หลากหลายของประเทศ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณวิจัยอีกส่วนหนึ่งให้กับสถาบันอุดมศึกษาสำหรับประเด็นต่าง ๆ กล่าวคือ การวิจัยในสาขาที่จำเป็นต่อสังคม โดยไม่ต้องผูกกับการเพิ่มผลผลิต ทางเศรษฐกิจ การพัฒนานักวิจัยรุ่นเยาว์ นักวิจัยรุ่นใหม่ ทุนเดิมสำหรับการวิจัยเชิงพาณิชย์ และนวัตกรรมที่มีความเสี่ยงประเภท Venture Capital การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย ทุนสมทบ (Matching Fund) ในการลงทุนร่วมกับมหาวิทยาลัย หรือภาคเอกชนในกิจกรรมวิจัยบางประเภท รวมทั้งพิจารณาสิทธิประโยชน์ทางการเงินและภาษีตามความเหมาะสม

๒.๕ การเงินอุดมศึกษา รัฐพึงปรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐที่ปัจจุบันเป็น Supply-Side Financing ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน แผนโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นและเป็นไปตาม Performance-Based มากขึ้น ต้องมีการพิจารณาและจัดรูปแบบใหม่ของกองทุนประเภท Contribution Scheme ที่ถูกต้องเหมาะสม ระหว่างรัฐและผู้เรียน เพื่อเป็นเครื่องมือเชิงนโยบายในการกำหนดกรอบการพัฒนาอุดมศึกษา เช่น ใช้กำกับการผลิตบัณฑิตในสาขาที่สังคมต้องการ รัฐพึงจัดตั้ง “กองทุนพัฒนาอุดมศึกษา” เพื่อการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร เชื่อมโยงอุดมศึกษากับภาคการผลิต สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจโดยมหาวิทยาลัย (Spin-off University-Owned Enterprises) พัฒนาแรงงานความรู้ รวมถึงเกษตรกรที่เลิกอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนท้องถิ่น ให้จัดตั้งองค์กรกักกันชน (Buffer Organization) แบบ Higher Education Funding Council for England (HEFCE) ของอังกฤษ เพื่อจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาตามพันธกิจอุดมศึกษาและการเจรจา ด้านนโยบายกับรัฐบาล รัฐพึงใช้หลักการ Financial Autonomy ในการบริหารการเงินอุดมศึกษา สร้างความชัดเจนการบริหารการเงิน โดยส่วนผสมของงบประมาณจากภาครัฐ รายได้ของมหาวิทยาลัยจากค่าเล่าเรียน งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานการค้า และอื่น ๆ

๒.๖ การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงการพัฒนาหลายมิติ เช่น ด้านวิชาการ ความเป็นครู ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ความสามารถด้านการวิจัย สมรรถนะทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ตนรับผิดชอบ การบริหารจัดการ การจัดการทางสังคม ช่วงวัยต่าง ๆ ของการทำงานและพัฒนา Life Cycle Development ตั้งแต่การบ่มเพาะ (Incubation) ในช่วงต้นการทำงาน ช่วงการทำงานจริง ช่วงเป็นผู้สูงความรู้และประสบการณ์ และการเป็นคลังสมองหลังเกษียณ ข้อเสนอหลักเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดสรรทุนสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน คือ มหาวิทยาลัยใหม่ ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอาจารย์เป็นทีม เช่น กลุ่มวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพื้นที่หรือสภามหาวิทยาลัยเดิม ใช้กระบวนการคัดเลือกและสรรหาที่ยุติธรรม โปร่งใส และมีส่วนร่วมโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกสถาบัน กำหนดให้รัฐมีพันธกิจ สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยเอกชน สร้างแรงจูงใจให้มหาวิทยาลัยเอกชนลงทุน พัฒนาอาจารย์และบุคลากรด้วยมาตรการด้านภาษี หรือการเงิน ทั้งนี้ควรขยายบทบาทและให้โควตาพิเศษ สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในโครงการที่ไม่ผูกมัดเงื่อนไขการทำงานของผู้รับทุนว่าต้องทำงานในภาครัฐ

๒.๗ เครื่องข่ายอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยในระบบอุดมศึกษาไทยมีความซ้ำซ้อน มีความแตกต่าง และมีช่องว่างของระดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา (University Divide) แก้ปัญหาไม่ได้ถ้าไม่รวมพลัง จำเป็นที่รัฐต้องสนับสนุนการทำงานในลักษณะเครือข่ายโดยใช้กลไกการจัดสรรทรัพยากรและอื่น ๆ ที่นำไปสู่การควมรวมในมิติต่าง ๆ เช่น หลักสูตรทรัพยากรการเรียนรู้ การลงทุนร่วมโครงสร้างพื้นฐานและการใช้ร่วมการพัฒนาบุคลากรและระบบบริหาร ฯลฯ จนถึงการควมรวมสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ โดยมี กลไกกฎหมายรองรับ

๒.๘ การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ การพัฒนา อุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องมองภาพรวมหลายมิติ ทั้งทางสังคม ศาสนา ประวัติศาสตร์ การเมือง ระบบการศึกษาวิชาโลกและศาสนาแบบคู่ขนาน การแก้ปัญหาระยะสั้น กลางและยาว รวมถึงเป้ายุทธศาสตร์และเป้าปฏิบัติ ในเบื้องต้น สร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน วิทยาลัยชุมชนในพื้นที่ และรวมถึงการระดมสรรพกำลังของ สถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้ ๑๔ จังหวัด และทั้งประเทศในลำดับต่อมา การพัฒนาอุดมศึกษาครอบคลุมทั้ง การพัฒนาเด็กเยาวชนและนักศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรในพื้นที่ การสร้างความเข้มแข็งของ สถาบันอุดมศึกษา และการพัฒนาอุดมศึกษาสู่อาเซียน

๒.๙ โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ นอกเหนือจากการสนับสนุนหลักสูตรทางด้านเทคนิค วิชาการ วิชาชีพแล้ว รัฐจะให้การสนับสนุนการศึกษาในหลักสูตร “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) ในฐานะ โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ทั้งในลักษณะหลักสูตรเสริม เพิ่มเติม ทดแทน ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพันธ กิจของบางสถาบันให้เป็นมหาวิทยาลัยด้านศิลปศาสตร์เต็มรูปแบบ นอกจากนี้ควรออกแบบหลักสูตรศิลป ศาสตร์ ในยุคหลังอุตสาหกรรม (Post Modern Liberal Arts) ที่สามารถรองรับความต้องการของคนรุ่นใหม่ และตลาดแรงงาน เช่น ดนตรี ศิลปะ เทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการ พลังงานและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและนักคิดของโลก เป็นต้น รวมทั้งคำนึงถึงการสนับสนุนการศึกษาพิเศษในรูปแบบต่าง ๆ อุดมศึกษาพัฒนาและใช้ศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรองรับนโยบายเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสารของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ (e-Society, e-Industry, e-Commerce, e-Education และ e-Government) โดยนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ (Government Procurement) ทั้ง ส่วนกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสถาบันอุดมศึกษา หรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้รับจ้าง และให้บริการ อุดมศึกษาจะช่วยรัฐพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลไกที่จะเป็นหัวใจหรือสมอง (Nervous system) ของการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความร่วมมือ ในการจัดเก็บข้อมูลของตนเอง ที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อนำไปสู่การวางแผนอุดมศึกษาที่มีพลวัต อุดมศึกษาควรเป็นแหล่งเรียนรู้ วิจัย ทดลอง และสาธิตในการรองรับผลกระทบเชิงลบ (Discordance) อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร จัดทำกรอบนโยบายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของอุดมศึกษาวาง ระบบบรรณานุกรมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม สนับสนุนโครงการ นำร่องด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการติดตามและประเมินผล โดยมีฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงและ เชื่อมถือได้ สร้างแรงจูงใจและการแข่งขันเพื่อให้อุดมศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง โดยนำสื่อการ เรียนรู้ของมหาวิทยาลัยออกสู่สาธารณะ (Open Courseware) สนับสนุนการลงทุนและการบริหารจัดการใน การจัดระบบเครือข่ายห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ของอุดมศึกษา รวมทั้งนวัตกรรมเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อ การใช้ประโยชน์สูงสุด จัดตั้งกองทุนพัฒนา โครงสร้างทางกายภาพสำหรับสถาบันของรัฐและสนับสนุน สิทธิประโยชน์ทางการเงินสำหรับสถาบันของเอกชน สำหรับการลงทุนในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัย เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียน

๑.๒ ข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัย

ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาที่ก่อตั้งมาครบ ๑๑๗ ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ที่จะตั้งโรงเรียนแบบ public school ของอังกฤษ โดยโปรดให้ จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องนี้ มีเจ้าพระยาภาสกรวงศ์เสนาบดี กระทรวงธรรมการเป็นประธาน ที่ประชุมเห็นว่าจวนของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค)ซึ่งพระยาสิทธิราชเดโชชัย หลานปู่ของสมเด็จพระยาฯ ได้น้อมเกล้าฯ ถวายไว้ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๔๑๓ เป็นที่กว้างขวางใหญ่โต เห็นสมควรจัดตั้งเป็นโรงเรียน ให้ชื่อว่า “โรงเรียนราชวิทยาลัย” เปิดเรียนตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๑๕ แต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “โรงเรียนฟากชะโน้น” หรือ “โรงเรียนบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” ตราของ โรงเรียนเป็นรูปจิวมางกุฏ การแต่งกาย นุ่งผ้าสีครามแก่ เสื้อขาว มีนายเอ ซี คาร์เตอร์ เป็นอาจารย์ใหญ่ ครั้งต่อมาการศึกษาขยายตัวขึ้นเป็นลำดับ ทำให้สถานที่คับแคบลง โรงเรียนราชวิทยาลัย จึงย้ายไปอยู่ที่ ตำบลไผ่ลิงโค ปทุมวัน ช้างวังสระปทุม จวนของสมเด็จพระยาฯ ก็ว่างลง ในขณะที่การศึกษาระหว่าง หัวเมืองกับกรุงเทพมหานครเลื่อมล้ำกันมาก เนื่องจากคุณภาพของครูแตกต่างกัน กระทรวงธรรมการ จึงได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นที่จวนของสมเด็จพระยาฯ เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก” สำหรับผลิตครูที่มีคุณภาพเพื่อสอนในหัวเมือง เริ่มเปิดสอน เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ มีหลวง บำเหน็จจรณานันท์เป็นอาจารย์ใหญ่ การจัดการศึกษาฝึกหัดครูระยะนั้นได้ขยายตัวออกไปต่างจังหวัดมากขึ้น จึงทำให้ความจำเป็นที่จะส่งนักเรียนมาเรียนในกรุงเทพฯที่บ้านสมเด็จเจ้าพระยาลดน้อยลง ทางราชการ เห็นว่าการฝึกหัดอาจารย์ที่มีอยู่เดิมจะให้ได้ประโยชน์อย่างสูง ควรจัดเป็นโรงเรียนประจำ จึงให้ย้าย โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ เทพศิรินทร์ ซึ่งเป็นนักเรียนกลางวันมาอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตกแล้ว

เรียกชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝั่งตะวันตก” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ เทศครุณกิจ เป็นอาจารย์ใหญ่และต่อมาเรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” พ.ศ. ๒๔๕๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยาไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการพลเรือน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน) แต่ยังคงอยู่ที่เดิมจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๘ ได้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ไปอยู่ที่วังใหม่ (กรีฑา-สถานแห่งชาติในปัจจุบัน) ทำให้จวนของสมเด็จพระเจ้าพระยาฯ ว่างลงอีกครั้ง ทางราชการจึงได้ตั้งโรงเรียนมัธยมขึ้น ณ จวนสมเด็จพระเจ้าพระยาขึ้นใหม่เรียกว่า “โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๘ รับนักเรียนประจำ โดยมีโรงเรียนใกล้เคียงเข้าร่วมเป็นสาขาของสถานศึกษาแห่งนี้ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดดอนงค์ โรงเรียนสุขุมาลัย (ตั้งอยู่บริเวณวัดพิชัยญาติ) และโรงเรียนประถมวัดดอนงค์ มีพระยาประมวลวิชาวุฒ เป็นอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่อดีต สិประจำโรงเรียนคือ ม่วงและขาว อักษรย่อของโรงเรียน คือ บ.ส. มีคติพจน์ประจำโรงเรียนคือ “สจฺจํ เว อมตาวาจา” และตราประจำโรงเรียน คือรูปเสมาสุริยมณฑล เพื่อเป็นเกียรติแก่ สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ สัญลักษณ์ที่กล่าวมานี้เป็นรากฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยามาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ ราชการได้สร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ (สะพานพุทธ) และได้ตัดถนนผ่านโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา สถานที่นี้จึงถูกรื้อถอนไม่สามารถทำเป็นโรงเรียนได้อีกต่อไป พระยาวิเศษศุภวัตร ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยาอยู่ในสมัยนั้น ได้เจรจาผ่านกระทรวงธรรมการ เพื่อขอแลกเปลี่ยนสถานที่กับโรงเรียนศึกษานารีซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและมีนักเรียนจำนวนน้อย ดังนั้นสถานที่ของโรงเรียนศึกษานารีเดิมจึงก่อสร้างเป็นโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา และกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ยังได้มอบที่ดินบริเวณตำบลบางไส้ไก่และตอนใต้ของโรงเรียนศึกษานารีเดิมเพื่อสร้างหอนอนและห้องเรียน และได้ย้ายนักเรียนมาอยู่ ณ ที่แห่งใหม่นี้ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นสถานที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยาในปัจจุบัน ขณะนั้นมีการศึกษาถึงชั้นมัธยมตอนปลาย (ม.๗ - ม.๘)

ใน พ.ศ. ๒๔๘๔ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายผลิตครูมากขึ้น จึงให้เปิดสอนแผนกฝึกหัดครูอีกแผนกหนึ่งมีชื่อเรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” คู่กับโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา แผนกฝึกหัดครูแห่งนี้ เปิดรับนักเรียนทุนของจังหวัด ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และได้เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เป็นโรงเรียนประจำ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้ยุบหลักสูตรดังกล่าว และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ได้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา และโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ขยายการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครูมาเป็นลำดับในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ เปิดสอนในระดับปริญญาตรีหลักสูตรประโยคอุดมศึกษาต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการอื่น ๆ เพิ่มขึ้นได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชา ศิลปศาสตร์ และยังได้เปิด ระดับอนุปริญญาหลักสูตร ๒ปี นับเป็นการขยายการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างกว้างขวาง ในปีเดียวกันนี้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้รวมกลุ่มกับวิทยาลัยครูกลุ่มนคร หลวง ๖ แห่ง เรียกชื่อว่า “วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์”

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ แทนชื่อ “วิทยาลัยครู” วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้รับพระราชทานนามใหม่ว่า “สถาบันราช ภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” และจากพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๑๘ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา สามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาต่าง ๆ

จนกระทั่งวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรด เกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗” โดยให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ แต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้เรียกชื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามชื่อสถาบันราชภัฏเดิม สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงเปลี่ยนเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” ตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา นับได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาที่มีเกียรติประวัติดีงามมา โดยตลอด และเป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาทุกคนที่ได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ประวัติเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์

สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นมหาบุรุษของไทยที่สร้างคุณประโยชน์ แก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ท่านเป็นศูนย์รวมจิตใจของทุกคน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยาและชุมชนใกล้เคียง เนื่องจากที่ตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและบริเวณ โดยรอบเคยเป็นจวนและที่ดินของท่านมาก่อน ทุก ๆ คนในมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งนี้จึงเคารพเทิดทูน ท่านโดยขนานนามท่านว่า “เจ้าพ่อ” และเรียกตนเองว่า “ลูกสุริยะ” เนื่องจากท่านได้รับพระราชทานตรา มหาสุริยมณฑลจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นตราประจำตัวและยึดถือเป็นสัญลักษณ์ แทนตัวท่านมาโดยตลอด สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นบุตรคนใหญ่ของสมเด็จพระยา บรมมหาปฤษฎางค์ (ดิศ บุนนาค) และท่านผู้หญิงจัน เกิดในตอนปลายรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธ ยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๑๕๑ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม ๘ คน บรรพบุรุษของตระกูลบุนนาคเป็นเสนาบดีคนสำคัญมาตั้งแต่สมัยอยุธยาและได้รับราชการแผ่นดินสืบทอด ต่อกันมา สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้รับการศึกษาและฝึกฝนวิชาการต่าง ๆ เป็นอย่างดี

เนื่องจากบิดาของท่านเป็นเจ้าพระยาพระคลังเสนาบดีว่าการต่างประเทศ และว่าการปกครองหัวเมืองชายฝั่งทะเลมาก่อน สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ มีความสนใจในภาษาอังกฤษ สามารถพูดและอ่านตำราภาษาอังกฤษในสมัยนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว ท่านได้คบหากับชาวตะวันตกที่เข้ามาประเทศไทยในสมัยนั้น โดยเฉพาะหมอบรัดเลย์ ท่านยังเป็นบุคคลสำคัญในการเจรจาและทำสัญญากับชาติตะวันตก ที่เข้ามาติดต่อกับไทยในสมัยรัชกาลที่ ๓ และรัชกาลที่ ๔ โดยตลอด นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการต่อเรือแบบฝรั่ง จนสามารถต่อเรือกำปั่นขนาดใหญ่ เป็นจำนวนมากหลายลำ ท่านยังมีความสนใจในความรู้อื่นเช่น วรรณคดี การค้า การปกครอง เป็นต้น

สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ได้ถวายตัวเป็นมหาดเล็ก ในสมัยรัชกาลที่ ๒ และรับราชการมาโดยตลอดจนถึงสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่ตำแหน่งราชการในระดับสูงคือ อัครมหาเสนาบดีที่สมุหกลาโหม ในสมัยรัชกาลที่ ๓ และดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินเมื่อครั้งรัชกาลที่ ๕ ยังทรงพระเยาว์ ภายหลังจากที่ลาออกจากราชการในปีปลายชีวิตท่านยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดินจนถึงแก่พิราลัย นับเป็นมหาบุรุษคนสำคัญของประเทศชาติที่ประกอบคุณงามความดีจนเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั้งปวงดั่งบันทึกของ เซอร์จอห์น เบาวริง ทูตอังกฤษ ที่เข้ามาติดต่อกับคนไทยในสมัยรัชกาลที่ ๔ ซึ่งกล่าวว่า “เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ คนนี้ถ้าไม่เป็นคนเจ้ามารยาทหรือคนรักบ้านเมืองของตนก็ตาม ต้องยอมรับว่าฉลาดล่วงรู้การล้ำหน้าคนทั้งหลาย ที่เราได้พบในที่นี้ ทั้งมีเกียรติยศอย่างผู้ดีและรู้จักพูดจาเหมาะแก่การ” พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักพระทัย และยกย่องเกียรติคุณของท่านว่า “ครั้นถึงรัชกาลปัจจุบัน ได้รับตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินฉลองพระเดชพระคุณโดยอภัยยศที่ยังธรรม ชื่อตรงแลมิได้แลเกรงผู้ใดจะว่ากล่าวตัดสินการสิ่งใดจะเป็นคุณประโยชน์โดยทั่วกันและเป็นแบบอย่างต่อไปภายหน้า สิ้นกาลนาน”

สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์สมรสกับท่านผู้หญิงกลิ่น มีบุตรและธิดารวมกัน ๔ คนในปีปลายชีวิตของท่าน มักจะพักอยู่เมืองราชบุรี และถึงแก่พิราลัยด้วยโรคลมบนเรือที่ปากคลองกระทุ่มแบน ราชบุรี รวมอายุ ๗๔ ปี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงได้จัดพิธีรำลึกถึงท่านในวันที่ ๑๕ มกราคม ของทุกปี เรียกว่า “วันคล้ายวันพิราลัย” สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ จึงเป็นศูนย์รวมของทุกคนในสถาบันแห่งนี้ ที่จะประกอบคุณความดีทั้งปวง และความสามัคคีต่อกันเพื่อเทิดทูนเกียรติคุณของท่านตลอดไป

ปูชนียสถานในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ทุกท่านที่เข้ามาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจะแลเห็นอนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นสง่าของสถาบัน อนุสาวรีย์ แห่งนี้ก่อสร้างมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และสำเร็จเรียบร้อยในปีต่อมา คือ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๒๐ ด้วยความร่วมมือจากคณาจารย์นักศึกษา สมาคมศิษย์เก่าบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศิษย์เก่าของสถาบันทุกรุ่นทายาทผู้สืบสกุลของสมเด็จพระเจ้าพระยาฯ และบุคคลทั่วไป ซึ่งได้สละกำลังกายกำลังใจและกำลังทรัพย์ ด้วยความศรัทธาแรงกล้าจนบรรลุลวุดฤกษ์ประสงฆ์ที่กำหนดไว้คือ เพื่อรำลึกถึงพระคุณของสมเด็จพระเจ้าพระยาบรม

มหาศรีสุริยวงศ์และเทิดทูนเผยแพร่เกียรติประวัติของท่าน นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้เป็นเครื่องผูกพันยึดเหนี่ยวจิตใจของทุกคนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา การจัดสร้างอนุสาวรีย์ “สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์” ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งเมื่อสร้างอนุสาวรีย์แห่งนี้ แล้วสถาบันยังได้นำเงินที่เหลือจากการบริจาคมาจัดตั้ง “มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าพระยา” เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาของสถาบันแห่งนี้ และได้ดำเนินงานมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้นำเงินที่เหลือจากการบริจาคเพื่อสร้างอนุสาวรีย์ดังกล่าว มาบูรณะและก่อสร้างปูชนียสถานที่สำคัญ อีกแห่งหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้แก่ ศาลสมเด็จพระเจ้า

“ศาลสมเด็จพระเจ้า หรือ ศาลเจ้าพ่อ” เป็นศาลที่ประดิษฐานรูปปั้นครึ่งองค์ของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ปัจจุบันตั้งอยู่หน้าตึกพิเศษศุภวัตรหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ส่วนทางทิศเหนือมีอาคารคณะครุศาสตร์ซึ่งตั้งอยู่ถัดไป ความศักดิ์สิทธิ์ของศาลสมเด็จพระเจ้า เป็นที่ประจักษ์กันดีในบรรดาลูกศิษย์และบุคคลทั่วไปที่มีความเคารพศรัทธาในสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์

“ศาลเก่าหรือศาลเจ้าที่” ตั้งอยู่ในบริเวณด้านหลังตึกพิเศษศุภวัตรมีลักษณะคล้ายศาลพระภูมิ ตั้งอยู่บนเขาขนาดเล็กที่ก่อสร้างขึ้นมา สูงจากพื้นดินประมาณ ๓ เมตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างอาคารประถมสาธิต ได้ทำพิธีเคลื่อนย้ายไปสร้างไว้หน้าอาคารประถมสาธิต ซึ่งมีความสวยงามและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

ตรามหาวิทยาลัยฯ เป็นรูปวงรี ๒วง ซ้อนกัน ภายในเป็นตราราชลัญจกรประจำพระองค์รัชกาลที่ ๕ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานให้แก่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายนอกเป็นชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้านบนเป็นอักษรภาษาไทย ด้านล่างเป็นอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวเขียนที่มีลักษณะเฉพาะ

สีในตรามหาวิทยาลัยมีความหมายและคุณค่าดังนี้

สีน้ำเงิน แทนค่า สถาบันพระมหากษัตริย์ผู้ให้กำเนิด และพระราชทานนาม “มหาวิทยาลัยราชภัฏ”

สีเขียว แทนค่า แหล่งที่ตั้งในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม

สีทอง แทนค่า ความเจริญรุ่งเรืองทางภูมิปัญญา

สีส้ม แทนค่า ความรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

สีขาว แทนค่า ความคิดอันบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สีประจำมหาวิทยาลัย

“ม่วง-ขาว” เป็นสีประจำมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งมีที่มาจาก สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ออกปฏิบัติราชการด้วยฝ้านุ่งเขียรบับสีม่วง จนเป็นที่ขินตาของบุคคลทั่วไป

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ต้นชงโค (*Bauhinia purpurea* Linn) ชงโคมีกลีบดอกสีม่วงขาว
อินเดียถือว่าเป็นไม้มงคลขึ้นอยู่ในทวยะโลก

๑.๓ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)

- กระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรมีความหลากหลายเป็นที่นิยม เช่น ดนตรี, รัฐประศาสนศาสตร์, นิเทศศาสตร์, ครุศาสตร์
- มีความพร้อมในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ในการบริหารจัดการและการเรียนการสอน
- มีระบบการบริหารจัดการทางวิชาการ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการใช้ TRENDS Model.
- มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน จนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- มีทุนในการพัฒนาอาจารย์ เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงบุคลากร
- บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการและมีศักยภาพในการทำงานสูง
- มีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

จุดอ่อน (Weaknesses)

- การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะของบุคลากรทุกประเภทยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุมและเป็นรูปธรรม
- ยังมีการทำงานวิจัยและให้ความสำคัญกับการวิจัยและงานเชิงวิชาการน้อยเกินไป
- ผู้สมัครเข้าศึกษามีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน

โอกาส (Opportunities)

- รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษามากขึ้น
- ประชาชนมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อทั้งระดับปริญญาตรี, ปริญญาโท และปริญญาเอก เพิ่มขึ้น
- มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- มีโครงการบริการวิชาการ ในการอบรมระยะสั้น ให้กับบุคคลภายนอกมากขึ้น

อุปสรรค (Threats)

- มีการเปิดเสรีการบริการด้านการศึกษา(มีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมากขึ้น)ส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางการศึกษาสูงขึ้น
- ภูมิทัศน์รอบมหาวิทยาลัยฯ ยังไม่ส่งเสริมให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีพอ
- การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองค์กร เนื่องจากการปรับตัวไม่ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลง
- มีการสั่งการจากหน่วยงานในระดับประเทศที่ซ้ำซ้อน เช่น สมศ. สกอ. กพร. เป็นต้น ทำให้อาจารย์และบุคลากรมีภาระงานเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น
- ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาลต่ำเกินไป

ส่วนที่ ๒

แผนกลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. ๒๕๕๖ -๒๕๖๐

๒.๑ ปรัชญา ปณิธาน

“สร้างองค์ความรู้ระดับสากล ขยายผลสู่ท้องถิ่นและนานาชาติ”

“World’s Local University”

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มุ่งมั่นที่จะเป็นแหล่งค้นคว้า สะสม พัฒนาองค์ความรู้ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อผลิตบัณฑิตให้เพียงพอพร้อมด้วยสติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และ ความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ

๒.๒ วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามุ่งมั่นที่จะเป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ สร้างสมคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์และความสามารถเฉพาะทาง มีคุณธรรมนำความรู้ที่สามารถบูรณาการความรู้ท้องถิ่นกับความรู้สากล

๒.๓ พันธกิจ

๑. บริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เป็น “World’s Local University” ภายใต้แนวคิด TRENDS Model เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคม ประเทศชาติและประชาคมโลก

๒. มุ่งผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีทักษะชานาญการในแขนงวิชาที่เข้ารับการศึกษ

๓. เป็นแหล่งวิจัยและเผยแพร่การวิจัยที่หลากหลาย เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาท้องถิ่น

๔. เป็นแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งเอกลักษณ์ภูมิปัญญาและความเป็นไทย อันจะส่งผลให้เกิดความสำนึกและเข้าใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น

๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตครูอาชีพและส่งเสริมครูประจำการให้มีคุณภาพและมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๖. การปรับปรุงและพัฒนาทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นบรรยากาศแห่งวิชาการ เพื่อรองรับการพัฒนาและสามารถให้บริการทางวิชาการและชุมชนได้ทั่วถึง

๗. การสร้างระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งระบบการบริหารและคุณภาพทางวิชาการ เพื่อการติดตามตรวจสอบและยืนยันประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

๒.๔ นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย

ด้านการบริหารจัดการ

บริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์รวมของสรรพศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็น “World’s Local University” เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษาและบุคคลทั่วไป ที่นำไปสู่การขยายผล เป็นแหล่งประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างหน่วยงาน สถาบัน องค์กร และภาคีต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคม ประเทศชาติและประชาคมโลกภายใต้แนวคิด TRENDS Model ดังนั้นมหาวิทยาลัยฯ จึงจำเป็นต้องปรับระบบการบริหารจัดการ โดยใช้หลักการบริหารเชิงกลยุทธ์ หลักธรรมาภิบาล และการพัฒนาบุคลากรบนพื้นฐานสมรรถนะของบุคลากร เพื่อที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ของบุคคลออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด พร้อมกันนี้มหาวิทยาลัยฯ มีการสร้างระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการติดตามตรวจสอบและยืนยันประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ

ด้านการจัดการศึกษา

โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และมีทักษะชำนาญการในแขนงวิชาที่เข้ารับการศึกษ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตครูอาชีพและส่งเสริมครูประจำการให้มีคุณภาพและมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีลักษณะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งมั่นในการค้นคว้าแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ สนับสนุนและขยายวงความรู้ในลักษณะเครือข่ายสู่ชุมชน สังคม ประเทศชาติและประชาคมโลก โดยใช้ TRENDS Model เป็นแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้านการวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาท้องถิ่น

เป็นแหล่งวิจัย และเผยแพร่การวิจัยที่หลากหลาย เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาท้องถิ่น กำหนดทิศทางงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ ที่ชัดเจน เน้นงานวิจัยที่สร้างความเป็นเลิศและงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ ส่งเสริม งานวิจัยเชิงบูรณาการและเชื่อมโยงงานวิจัยกับชุมชน รวมทั้งพัฒนาจากระบบกลไกการบริหารจัดการส่งเสริมการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม

เป็นแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริม และสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งเอกลักษณ์ภูมิปัญญาและความเป็นไทย อันจะส่งผลให้เกิดความสำนึก และเข้าใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและดำเนินการให้งานเหล่านี้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และวิถีชีวิตการทำงาน ตลอดจนส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยฯ เป็นผู้ดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา ถ่ายทอด และฟื้นฟูศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน

การปรับปรุงและพัฒนาทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นบรรยากาศแห่งวิชาการ เพื่อรองรับการพัฒนาและสามารถให้บริการทางวิชาการและชุมชนได้ทั่วถึง ผู้การสร้างประโยชน์ การแก้ปัญหาและการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม บนพื้นฐานของการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยฯ และชุมชน

ส่วนที่ ๓

รายละเอียดของประเด็นกลยุทธ์

๓.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ (การบริหารจัดการ)

การจะก่อให้เกิดผลผลิตตามจุดมุ่งหมาย และการจะให้หลักการจัดการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องมีทิศทางและปฏิบัติการร่วมกัน การมีส่วนร่วมของบุคลากรรายบุคคล รายหน่วยงาน และทั้งมหาวิทยาลัยเป็นกลยุทธ์สำคัญไปสู่ความสำเร็จ การจัดองค์กรก็ต้องเป็นไปอย่างผสมผสานทั้งในแนวหน่วยงานระดับเดียวกัน และแนวบังคับบัญชา ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มี ๔ คณะวิชา เป็นหน่วยงานปฏิบัติสำคัญที่จะจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา และเป็นสิ่งเหนี่ยวนำให้นิสิต นักศึกษา ประสบความสำเร็จ และคณะวิชา มีทิศทางร่วมกันกับคณะวิชาอื่น ๆ และในฐานะคณะวิชาเป็นหน่วยงานปฏิบัติสำคัญ จึงจำเป็นต้องมีหน่วยสนับสนุน ร่วมปฏิบัติการอีก ๑๐ หน่วยงาน โดย ๑๐ หน่วยงานมีฐานะเท่าเทียมกันในเชิงบริหาร ได้แก่ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม สำนักวิเทศสัมพันธ์และภาษา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานอธิการบดี สำนักคอมพิวเตอร์ สำนักโรงเรียนสาธิต บัณฑิตวิทยาลัย สำนักกิจการนิสิตนักศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนา ทั้ง ๑๐ หน่วยงานมีภารกิจเฉพาะตามชื่อและร่วมมือกันระหว่าง ๑๐ หน่วยงาน เพื่อให้การสนับสนุนปฏิบัติการของทุกคณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๑ ประเด็นกลยุทธ์

- พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความโปร่งใส ความมีส่วนร่วมของประชาคม
- กำหนดรูปแบบและวิธีการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษาจากแหล่งอื่น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การใช้ทรัพยากรร่วมกัน
- พัฒนาโครงสร้างองค์การบริหารงานให้แข็งแกร่ง และสอดคล้องกับการพัฒนาระบบการอุดมศึกษา
- เติบโตพร้อมและจัดระบบการประกันคุณภาพภายในองค์กรที่สามารถนำไปปฏิบัติได้เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพภายนอก

๓.๑.๒ เป้าประสงค์

- มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการให้เป็นศูนย์รวมของสรรพศาสตร์ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- เพื่อเป็นแหล่งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน สถาบัน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ประเทศชาติและประชาคมโลก

๓.๑.๓ นโยบาย

- พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ วัฒนธรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคมและประเทศชาติ
- ส่งเสริมประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน สถาบัน องค์กร และภาคีต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

๓.๑.๔ เป้าหมายหลัก

- มีโครงสร้างองค์กรและระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- มีบุคลากรที่มีศักยภาพ ความสามารถในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มีสารสนเทศที่มีคุณภาพ ใช้ในการตัดสินใจและประเมินสถานการณ์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- มีระบบการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ

๓.๑.๕ เป้าหมายหลัก/ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์/มาตรการหรือกลยุทธ์

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- มีโครงสร้างองค์กรและระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ</p>			<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ครบทั้ง๔พันธกิจ ระดับมหาวิทยาลัยและระดับหน่วยงาน - สร้างและพัฒนาระบบการติดตามผลการดำเนินงานและการประเมินผลงานพร้อมจัดทำรายงานผลที่สะท้อนผลการปฏิบัติงานตามแผนและตัวบ่งชี้ - ปรับปรุงและจัดโครงสร้างองค์กรทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยฯ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต - ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงาน โดยนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ - จัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงิน - ปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเงินและงบประมาณที่มุ่งเน้นผลลัพธ์และตอบสนองต่อเป้าหมายของมหาวิทยาลัยฯ ให้คล่องตัวและตรวจสอบได้ - จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- มีบุคลากรที่มีศักยภาพความสามารถในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบบริหารพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ - มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ - บุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ทุกประเภทได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของความเป็นมาตรฐานของภาระงาน - บุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ทุกประเภทได้รับการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน 		<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบบริหารพนักงานที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดทำมาตรฐานของระบบงานหลักและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรฐาน - สร้างระบบการจูงใจแก่นักงานและหรือพนักงานที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ - จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในแต่ละสายงานให้มีความชัดเจนพร้อมกลไกการส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากร เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจการพัฒนาองค์กรและรองรับการขาดแคลนบุคลากรในอนาคต - ปรับปรุงระบบสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของการปฏิบัติงาน
<p>- มีสารสนเทศที่มีคุณภาพใช้ในการตัดสินใจและประเมินสถานการณ์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพและใช้งานได้ - มีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล 		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารตัดสินใจและการรายงานผลการปฏิบัติงานที่มีความครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
- มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	- ความพึงพอใจด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากร		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนพัฒนาทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย - พัฒนาและปรับปรุงระบบทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม เพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากร
- มีระบบประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ			<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก

๓.๒ กลยุทธ์ที่ ๒ (การบริหารจัดการศึกษา)

ผลผลิตทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จะต้องสำเร็จการศึกษาร่วมกับการเสนอผลการศึกษาวิจัยเพื่อแสดงว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติทางวิชาการในสาขานั้น ๆ โดยปริญญาเอกเสนอคุชฎินิพนธ์ ปริญญาโท เสนอวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปริญญาตรีเสนอบัณฑิตนิพนธ์ (ปริญญาตรีประมวลเอกสารจากการเตรียมฝึกงานและการฝึกงานก่อนการสอบและตรวจสอบโดยอาจารย์ประจำสาขาวิชา) ผลผลิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงมีทั้งความรู้ทางวิชาการที่เป็นเยี่ยม ความสามารถในด้านการ อาชีพในสาขาวิชาที่เรียน คุณธรรมในการดำเนินชีวิต และอัตลักษณ์ความเป็นชาวมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน สมเด็จเจ้าพระยา

๓.๒.๑ ประเด็นกลยุทธ์

- จัดระบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยยกระดับ มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นสากล
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาในการพัฒนาวิชาการกับมหาวิทยาลัยทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความเท่าเทียมกันและการยอมรับร่วมกัน

๓.๒.๒ เป้าประสงค์

- เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะชำนาญการ ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติ
- เพื่อขยายวงความรู้ทางการศึกษา ในลักษณะการสร้างเครือข่ายสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาแห่งหนึ่งของโลก โดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือสนับสนุน

๓.๒.๓ นโยบาย

- ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ มีทักษะชำนาญการ ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้
- ขยายวงความรู้ทางการศึกษา ในลักษณะการสร้างเครือข่ายสู่ชุมชน

๓.๒.๔ เป้าหมายหลัก

- ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และประกาศนียบัตรฯ ให้มี คุณภาพ มีทักษะชำนาญการ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม อย่างเพียงพอ
- ขยายวงความรู้ทางการศึกษา และการสนับสนุนทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการ และมีศักยภาพสูงด้านการสอน

๓.๒.๕ เป้าหมายหลัก/ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์/มาตรการหรือกลยุทธ์

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- ผลิต บัณ ฑิต ระ ดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และ ประกาศนียบัตรฯ ให้มี คุณภาพ มีทักษะชานาญ การ สอดคล้องกับ ความ ต้องการของสังคม อย่าง เพียงพอ</p>	<p>เชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งหมด - จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งหมด - ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต - ภาวะของการมีงานทำ 	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>เพิ่มขึ้น ๕% จากปีก่อน</p> <p>เพิ่มขึ้น ๕% จากปีก่อน</p> <p>ร้อยละ ๘๐</p> <p>ร้อยละ ๕๐</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยกำหนดเป้าหมาย และทิศทางการผลิตบัณฑิตในระยะยาวให้สอดคล้องกับปัจจัยทรัพยากร ความ ต้องการและความคาดหวังของสังคม - ทบทวนคุณลักษณะบัณฑิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ ตามอัตลักษณ์ของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามจะเน้น ของแต่ละสาขาวิชา - พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตในด้านการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ และรวมถึงการประกอบอาชีพของนักศึกษา - ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของ นักศึกษา

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- ขยายวงความรู้ทางการศึกษา และการสนับสนุนทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p>	<p>เชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนหลักสูตรที่ปรับปรุงและผ่านการประเมินคุณภาพ - จำนวนหลักสูตรที่เป็นความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ - จำนวนผลงานด้านต่าง ๆ 	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>เพิ่มขึ้น ๒ หลักสูตรจากปีก่อน</p> <p>เพิ่มขึ้น ๒ หลักสูตรจากปีก่อน</p> <p>เพิ่มขึ้น ๒ ผลงานจากปีก่อน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพที่สะท้อนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย - ส่งเสริมและผลักดันให้เกิดหลักสูตรการจัดการเรียนสอนร่วมกับต่างประเทศ - ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาทั้งด้านวิชาการ วิจัย จริยธรรมคุณธรรมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
<p>- มีอาจารย์คุณวุฒิ ปรียญเอกและตำแหน่งทางวิชาการ และมีศักยภาพสูงด้านการสอน</p>	<p>เชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนอาจารย์วุฒิปรียญเอก - จำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุน - จำนวนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ 	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>เพิ่มขึ้น ๕ คนจากปีก่อน</p> <p>เพิ่มขึ้น ๕ คนจากปีก่อน</p> <p>เพิ่มขึ้น ๕ คนจากปีก่อน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ให้มีการทบทวนและวิเคราะห์สัดส่วนอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาของแต่ละสาขาวิชาและดำเนินการหรือส่งเสริมให้สัดส่วนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน - ให้ทุนหรือส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับทุนเพื่อศึกษาต่อระดับปรียญเอกทั้งในและต่างประเทศ - ส่งเสริม ผลักดันและจัดระบบกลไกเพื่อสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๓ กลยุทธ์ที่ ๓ (การวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาท้องถิ่น)

พัฒนาการวิจัยและสร้างองค์ความรู้ให้ก้าวหน้าทางวิชาการ สอดคล้องกับความต้องการและสร้างเครือข่ายของการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนอง ต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการสร้างสรรค์นวัตกรรม รวมถึงการบริหารทรัพยากรสิ่งทางปัญญาให้เป็นกลไกรองรับการพิทักษ์คุ้มครองการใช้ประโยชน์และการพัฒนาต่อยอดทรัพยากรสิ่งทางปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันและประเทศชาติในระยะยาว

๓.๓.๑ ประเด็นกลยุทธ์

- สนับสนุนการวิจัยที่สัมพันธ์กับทิศทางการพัฒนาการวิจัย ให้มีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง

- ดำเนินการผลิตและพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย ในจำนวนที่เพิ่มขึ้น เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมและตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ

- จัดระบบการบริหารทรัพยากรสิ่งทางปัญญา ให้เป็นกลไกรองรับการพิทักษ์คุ้มครองการใช้ประโยชน์และการพัฒนาต่อยอดทรัพยากรสิ่งทางปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันและประเทศชาติ

๓.๓.๒ เป้าประสงค์

- เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการวิจัย สร้างสรรค์องค์ความรู้และภูมิปัญญา ให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติได้

๓.๓.๓ นโยบาย

- เพิ่มผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนา ประเทศและสามารถเผยแพร่ในระดับสากลได้

- ผลิตและพัฒนานักวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม

- ดำเนินการวิจัยทั้งในด้านการเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ ความเป็นเลิศ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๓.๓.๔ เป้าหมายหลัก

- ผลงานวิจัยที่ตอบสนองปัญหาของชุมชน สังคม

- ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสาร

- ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรม และนำไปสู่การจด

ทะเบียนทรัพยากรสิ่งทางปัญญา

๓.๓.๕ เป้าหมายหลัก/ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์/มาตรการหรือกลยุทธ์

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
- ผลงานวิจัยที่ตอบสนองปัญหาของชุมชน สังคม	- งบประมาณและทุนสนับสนุนการวิจัย - จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการพัฒนาสังคม - จำนวนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงขึ้น	เพิ่มขึ้น ๕% จากปีก่อน เพิ่มขึ้น ๒ เรื่องจากปีก่อน เพิ่มขึ้น ๕ คนจากปีก่อน	- พัฒนาโครงสร้าง ระบบบริหารจัดการการวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาผลงานวิจัยนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ - พัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการให้ทุนวิจัย - พัฒนาเครือข่ายและพันธมิตรความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน ภายนอกและต่างประเทศ - สร้างและพัฒนา นักวิจัยให้มีศักยภาพสูงอย่างต่อเนื่อง
- ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสาร	- จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ต่ออาจารย์ประจำ - จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงถึง	เพิ่มขึ้น ๕ เรื่องจากปีก่อน จำนวน ๓ เรื่อง ของผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์	- ส่งเสริมการทำและเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สร้างสรรค์ให้เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาของชุมชน - สร้างกลไกในการส่งเสริมให้นักวิจัยสามารถทำโครงการวิจัย เขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร
- ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และนำไปสู่การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	- จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การจดลิขสิทธิ์	เพิ่มขึ้น ๒ เรื่อง	- ส่งเสริมให้มีการทำวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมเพื่อไปสู่การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

๓.๔ กลยุทธ์ที่ ๔ (การสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม)

ดำเนินกิจกรรมและพัฒนาองค์กรด้านศิลปวัฒนธรรม ปลุกฝังให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการผสมผสาน กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมเข้ากับภารกิจด้านอื่น ๆ อาทิ การเรียนการสอน การบริการวิชาการแก่สังคม งานวิจัย เป็นต้น โดยมุ่งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและเพิ่มบทบาทของมหาวิทยาลัย ในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๑ ประเด็นกลยุทธ์

- ส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้คนไทยเห็นคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรม มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาเพื่อนำไปสู่การสืบสานและสร้างสรรค์
- สร้างสำนึกและขีดความสามารถให้แก่ชุมชนและท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของชุมชนและท้องถิ่นเป็นหลัก
- พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและสนองตามพระราชดำริ

๓.๔.๒ เป้าประสงค์

- เพื่อส่งเสริมสร้างสรรค์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เห็นคุณค่ามรดกวัฒนธรรมไทย สามารถอนุรักษ์ศิลปะและสืบสานวัฒนธรรมไทยให้ยั่งยืนตลอดไป

๓.๔.๓ นโยบาย

- ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พัฒนาองค์กรและทรัพยากร เพื่อกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมให้มีความหลากหลายและสามารถมีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๓.๔.๔ เป้าหมายหลัก

- ผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้จากการบูรณาการการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน

๓.๔.๕ เป้าหมายหลัก/ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์/มาตรการหรือกลยุทธ์

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- ผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้จากการบูรณาการการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน</p>	<p>- จำนวนผลงานในการอนุรักษ์ พัฒนา และ เสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>- จำนวนผลงานหรือโครงการทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงหรือได้รับรางวัล</p>	<p>จำนวนผลงาน ๕ เรื่องต่อปี</p> <p>ไม่น้อยกว่า ๑ผลงานต่อปี</p>	<p>- จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>- กำหนดมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีผลงานเป็นยอมรับในระดับชาติ</p> <p>- สร้างความเข้มแข็งให้กับสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถสร้างผลงานทางด้านทำนุบำรุง เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม</p>

๓.๕ กลยุทธ์ที่ ๕ (การบริการวิชาการแก่ชุมชน)

ดำเนินการขยายขอบเขตและรูปแบบของการบริการวิชาการไปสู่ชุมชน ให้สามารถได้รับประโยชน์จากการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต การงาน และรักษาสภาพแวดล้อม อันเกิดจากการร่วมสร้างและใช้ประโยชน์จากสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถชี้แนะและเป็นพี่เลี้ยงของชุมชนได้

๓.๕.๑ ประเด็นกลยุทธ์

- วางแผนจัดเตรียมความรู้และทักษะที่เพียงพอต่อการดำรงชีพของผู้เรียน ที่เป็นการสร้างอาชีพ มีความรักท้องถิ่นและร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน
- พัฒนานวัตกรรมบริการให้บริการทางวิชาการและฝึกอบรมที่มีความหลากหลายตามสภาพแวดล้อมทรัพยากร และความต้องการที่แตกต่างกันของชุมชนและท้องถิ่น

๓.๕.๒ เป้าประสงค์

- เพื่อกระจายโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางการบริการวิชาการแก่ชุมชน อันจะทำให้สามารถพึ่งตนเองและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตการงาน และรักษาสมดุลของสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นได้

๓.๕.๓ นโยบาย

- พัฒนางานบริการวิชาการ ให้มีความหลากหลายและต่อเนื่องบนพื้นฐานขององค์ความรู้
- มุ่งรับฝิดชอบ คุณแล ร่วมมือ แก่ใจ และส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.๕.๔ เป้าหมายหลัก

- ผลงานบริการวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน
- ผลงานบริการวิชาการที่เป็นชุมชนต้นแบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมและหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๕.๕ เป้าหมายหลัก/ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์/มาตรการหรือกลยุทธ์

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ(กลยุทธ์)
<p>- ผลงานบริการวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน</p>	<p>- จำนวนโครงการที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน</p>	<p>จำนวน โครงการบริการ วิชาการ ๕๐ เรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งระยะสั้นและระยะยาว - ส่งเสริมการจัดการฝึกอบรม ตามหลักสูตรเฉพาะด้าน เพื่อประสานความร่วมมือของมหาวิทยาลัยฯ ชุมชน - มีกระบวนการบูรณาการ การบริการวิชาการแก่ชุมชนกับการเรียนการสอน การวิจัย - มีการประเมินผลการบริการวิชาการแก่ชุมชนพร้อมก็นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข
<p>- ผลงานบริการวิชาการที่เป็นชุมชนต้นแบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมและหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>- จำนวนชุมชน</p>	<p>ชุมชนอย่างน้อย ๕ ชุมชน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินโครงการเพื่อผลักดันให้เกิดกิจกรรมชุมชนของการมีส่วนร่วมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง - พัฒนาระบบการ การให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อให้การบริการวิชาการแก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ